

הורים לילדים עם הפרעת הספקטרום האוטיסטי (ASD) מתמודדים עם מצבי לחץ. התדירות והעוצמה של מצבים כאלה עלולים לעלות ככל שהומרת ה-ASD עולה, וכתוצאה מכך להתפתחות של תסמיני דחק פוסט טראומטי. מטרת המחקר הנוכחי הייתה לבחון את התפקיד הממתן של גמישות הוויסות ההורית בקשר בין חומרת ASD ותסמיני PTSD כפונקציה של מבנה המשפחה. במחקר השתתפו מדגם של 64 הורים לילדים שאובחנו ב-ASD. כל ההורים היו נשואים, אבל סדר הלידה של ילדם ASD היה שונה. הילדים הוערכו לגבי חומרת ASD, והוריהם הוערכו לגבי גמישות ריגשית ותסמיני PTSD.

התוצאות גילו כי עבור הורים לילד ASD בכור וגמישות ריגשית ירודה, חומרת ASD גבוהה יותר הייתה קשורה לרמות מוגברות של תסמיני PTSD, בעוד שבחורים עם גמישות ריגשית גבוהה, לא נמצא קשר כזה. בהורים עם ילד ASD שאינו בכור (כלומר שני ואילך) אשר מפגינים גמישות רגשית ירודה, לא היה קשר מובהק בין חומרת ה-ASD של הילד לבין הנטייה לפתח תסמיני PTSD, ואילו להורים עם גמישות רגשית גבוהה, היה קשר חיובי מובהק בין חומרת ה-ASD של הילד לבין הנטייה לפתח תסמיני PTSD.

הממצאים מדגישים את הצורך להבדיל בין ההורים כפונקציה של סדר הלידה של ילדם ASD. יתרה מכך, זה מצביע על כך שגמישות רגשית עשויה להקל על התנהגויות הסתגלות רק עבור חלק מההורים, בעוד שגישה נוקשה יותר עשויה להיות יעילה יותר עבור אחרים. התערבויות מותאמות שמטרתן לקדם גמישות רגולטורית עשויות לקדם רווחה ובסופו של דבר לשפר את איכות החיים של הורים שיש להם ילד בכור ASD.